



Творча зустріч у Прилуцькій бібліотеці

Нещодавно в Прилуцькій міській центральній бібліотеці імені Любові Забашти відбулися поетичні читання «Чарівна поезія природи» у межах проекту «Мандрівний поетичний бібліопростір А+», який реалізується Чернігівською обласною універсальною науковою бібліотекою ім. В. Г. Короленка за підтримки Українського культурного фонду. Гостей зустрічала директор бібліотеки Людмила Зубко.

Координатор проекту Алла Мальована зазначила, що він покликаний знайти з творчістю поетів Сіверщини. Послухати поезію можна на поетичних зустрічах, а з друкованими творами охочі можуть ознайомитися, завітавши до найближчих бібліотек. Тим паче, що поети приїждять до бібліотек — учасниць проекту не з порожніми руками, а з власними книгами в подарунок.

Модератор заходу Наталія Утиро представила чернігівських і прилуцьких поетів, розповіла про історію створення поетичного бібліопростору «А+». Далі було захопливе знайомство з поетичною творчістю. З якою любов'ю до свого краю читали власні твори прилуцькі поети! Серед них Ніна Заболотна (на знімку).

Поетичні читання неодноразово вражали присутніх. Наприклад, Наталія Коса, поет, бібліотекар Чернігівської районної бібліотеки, дорогою до Прилук встигла написати вірша, який всім сподобався і підняв настрої. А прилуцьку поетесу Валентину Пошкурлат зачепив

вірш «Ода городу» чернігівської поетеси Лани Світко.

Наприкінці заходу Олена Мамчич, поетеса, голова Чернігівського обласного осередку Всеукраїнської творчої спілки «Конгрес літераторів України», подякувала всім за чудову організацію, відзначила, що ці неперевершені зустрічі — ковток повітря, свято для душі, а також підкреслила високий професійний рівень присутніх поетів.

Поетеса Світлана Камишна-Терещенко відзначила гостинність хазяїв, їхню колоритність, цікавість, смак. Вона подякувала організаторам за гарний проект, який допомагає не лише популяризувати поезію, а й сприяє дружбі творчих людей.

Наостанок пані Світлана прочитала свій вірш «Поетичні мандри», присвячений проекту:

*«... Співуча мова об'єднала,
І слова барви розлила,
Вона як соловей співала,
Віршми з вуст вона лила.
А в них співали про родину,
Про край свій рідний і блакить,
Про нашу неньку Україну,
Про все, що кожному болить.
І про війну, і про кохання,
Що вічним є серед століть.
Про перше в світі і останнє,
Про дійсність нашу і про мить...»*

Записала Олена ПОПОВИЧ.

Чернігів.

Фото надано автором.